

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/120/2025
Identifikačné číslo spisu: 8524201199
Dátum vydania rozhodnutia: 27.01.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:8524201199.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1/ Z. M., narodeného XX. L. XXXX, M. XXX, 2/ Š. M., narodenej XX. L. XXXX, Kolačkov 127, oboch zastúpených spoločnosťou AKAIS, s. r. o., Bratislava, Miletičova 5B, IČO: 53 864 611, proti odporcovi obci Kolačkov, Kolačkov 30, IČO: 00 329 959, zastúpenej advokátom JUDr. Gáborom Szarázom, Stará Ľubovňa, Garbiarska 20, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6C/61/2024, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. júla 2025 sp. zn. 17Co/27/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Navrhovateľom 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí tretím uznesením č. k. 6C/61/2024-139 z 26. mája 2025 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa vykonávania geologických prác, výkopových prác, vrtacích prác, terénnych úprav a akýchkoľvek stavebných prác na pozemku registra „C“ parcelného č. XXXX o výmere 533 m², lesný pozemok, k. ú. M., obec M., okres F. Ľ., zapísanom na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX vedenom Okresným úradom Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve navrhovateľov 1/ a 2/, a to do právoplatného skončenia konania vo veci, predmetom ktorej bude žaloba navrhovateľov 1/ a 2/ ako žalobcov 1/ a 2/ proti odporcovi ako žalovanému, o vypratanie označenej nehnuteľnosti; navrhovateľom 1/ a 2/ uložil povinnosť v lehote 40 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie podať žalobu vo veci samej ako žalobcovia 1/ a 2/ proti odporcovi ako žalovanému, o vypratanie nehnuteľnosti - pozemku registra „C“ parcelného č. XXXX o výmere 533 m², lesný pozemok, k. ú. M., obec M., okres F. Ľ.R., zapísanej na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve navrhovateľov 1/ a 2/; vyslovil, že v prípade, že navrhovatelia 1/ a 2/ žalobu v súdom stanovenej lehote nepodajú, súd uvedené neodkladné opatrenie aj bez návrhu zruší; v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľov 1/ a 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; žiadnej zo strán nepriznal právo na

náhradu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie právne vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 328 ods. 1, § 329 ods. 3, § 330 ods. 1 a 2, § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, § 123, § 126 ods.1, § 128 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 2 písm. a), § 3 ods.1 až 3, § 15 ods. 1, § 17, § 20 ods. 1 a 2 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o verejných vodovodoch“). Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a s listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľmi došiel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Navrhovatelia potrebu nariadenia neodkladného opatrenia odôvodňovali tým, že zo strany odporcu dochádzalo k neoprávneným zásahom do ich vlastníckeho práva, a to vykonávaním prác na pozemku C KN parcelného č. XXXX zapísaného na LV č. XXXX k. ú. M., ktoré mali charakter prieskumného hĺbkového vrtu v blízkosti zdroja alebo vodojemu určeného hydroológom, ktorými sa mal zabezpečiť dostatok pitnej vody pre obyvateľov obce M.. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že v obci M. bola dňa 1. októbra 2024 vyhlásená mimoriadna situácia a trvala do 9. januára 2025. Na pozemku č. XXXX vedenom na LV č. XXXX k. ú. M. sa nachádza vodojem, ktorý je súčasťou diela vodovod M.G. vo vlastníctve odporcu, pričom z vodojemu vedie vodovodné potrubie, ktoré zásobuje obyvateľov obce pitnou vodou. Podľa vyjadrení navrhovateľov sa na ich pozemku ale stále nachádzala časť technológie odporcu, čím naďalej dochádza k akútnemu ohrozeniu ich vlastníckeho práva. Na základe uvedeného súd prvej inštancie došiel k záveru, že navrhovatelia sčasti osvedčili potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považoval za opodstatnený, nakoľko v dôsledku zásahu odporcu, ktorý na pozemok v ich výlučnom vlastníctve dopravil rôzne mechanizmy a začal tam vykonávať prieskumné vrty, sa nehnuteľnosť navrhovateľov znehodnocuje. Podstatným pre rozhodnutie súdu prvej inštancie bola skutočnosť, že aj napriek tomu, že dňa 9. januára 2025 bola mimoriadna situácia v obci M. odvolaná, na pozemku vo výlučnom vlastníctve navrhovateľov, boli umiestnené mechanizmy na vykonávanie prieskumných hĺbkových vrtov, resp. na vykonávanie zemných stavebných prác. Umiestnením ťažkých mechanizmov a realizáciou prieskumných vrtov a zemných stavebných prác odporcom na pozemku C KN parcelného č. XXXX, došlo k zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľov spočívajúceho v poškodení nehnuteľností v ich vlastníctve, pričom hrozba pokračovania ujmy na ich strane v podobe poškodzovania ich pozemku v dôsledku konania odporcu stále pretrvávala. Z uvedeného dôvodu preto nariadenie neodkladného opatrenia bolo jediným efektívnym prostriedkom ochrany, aby nedošlo k ďalšej ujme na právach navrhovateľov, preto súd prvej inštancie v tejto časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

1.2. Odporca dopravil na nehnuteľnosť navrhovateľov mechanizmy a realizoval tam určité činnosti, ktoré mali súvisieť so zabezpečením pitnej vody pre obyvateľov obce M.M.. Na nehnuteľnosti navrhovateľov sa nachádza vodojem, na ktorý sa vzťahuje právny režim podľa zákona o verejných vodovodoch. Táto okolnosť oprávňuje vlastníka verejného vodovodu v nevyhnutnej miere vstupovať na cudzie nehnuteľnosti v súvislosti s projektovaním, zriaďovaním, rekonštrukciou, modernizáciou, prevádzkovaním alebo na účely opráv a údržby verejného vodovodu. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie nevykonával kontradiktórne konanie, preto bez vyjadrenia odporcu nemohol prijať záver vo vzťahu k tvrdeniam navrhovateľov, že zásah odporcu do ich vlastníctva bol alebo je neoprávnený. Bude preto nevyhnutné vykonať riadne dokazovanie a až potom bude možné zodpovedať túto otázku. V kontexte uvedeného preto rozhodol o časovom obmedzení nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko vzhľadom na individuálne špecifiká každého prípadu je súd oprávnený vopred časovo obmedziť trvanie neodkladného opatrenia, pokiaľ to odôvodňujú konkrétne relevantné okolnosti. Trvanie neodkladného opatrenia časovo obmedzil do právoplatného skončenia veci, predmetom ktorého bude žaloba o vypratanie uvedenej nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie zároveň uložil navrhovateľom podať žalobu vo veci samej. Návrhu na uloženie povinnosti odporcovi zdržať sa vstupu na pozemok v ich vlastníctve nebolo možné vyhovieť z vyššie uvedených dôvodov v súlade so zákonom

o verejných vodovodoch, kde je povinnosťou žalobcov strpieť v nevyhnutnej miere vstup odporcu na ich pozemok, na ktorom sa tento vodojem nachádza a ktorý je súčasťou verejného vodovodu, preto v tejto časti návrh zamietol. V časti vypratania strojov, zariadení a stavebného materiálu z pozemku navrhovateľov, súd prvej inštancie poukázal na to, že pokiaľ sa navrhovatelia domáajú vydania neodkladného opatrenia vypratania nehnuteľností, tak išlo o žalobu na plnenie. V tejto časti nebolo možné obísť sporové konanie, ktoré pri týchto žalobách na plnenie nepochybne vždy vyžaduje dokazovanie, pričom pri nariadovaní neodkladného opatrenia sa dokazovanie v takomto rozsahu nikdy nevykonáva. Nariadenie neodkladného opatrenia o vypratanie nehnuteľnosti by bolo rozhodnutie totožné s výrokom rozhodnutia vo veci samej, a vzhľadom na nedostatočné okolnosti odôvodňujúce tento nárok a totožnosť uplatneného nároku a nároku vo veci samej neprichádzal do úvahy, preto návrh v tejto časti zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Z dôvodu, že navrhovatelia mali vo veci len čiastočný úspech, súd prvej inštancie vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v poradí tretím uznesením zo 17. júla 2025 sp. zn. 17Co/27/2025 uznesenie súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku, v súvisiacich výrokoch a vo výroku o trovách konania potvrdil; odvolanie voči zamietavému výroku odmietol; navrhovateľom nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči odporcovi.

2.1. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi rozhodnutia súdu prvej inštancie. Základnou odvolacou námietkou odporcu bolo, že nesúhlasil s postupom odvolacieho súdu, ktorý uznesenie súdu prvej inštancie zrušil dvakrát po sebe, napriek nevyhnutnosti aplikovať ustanovenie § 390 písm. a) CSP. Porušenie tohto práva by bolo dané, pokiaľ by v predchádzajúcich rozhodnutiach boli predmetom odvolacieho prieskumu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré by boli totožné a ktoré by rozhodovali o uplatnenom nároku navrhovateľov totožným obsahom súdneho rozhodnutia. Poukázal na to, že prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie č. k. 6C/61/2024-38 z 29. októbra 2024 bolo konanie zastavené a vec bola postúpená Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Vo svojej podstate išlo o procesné uznesenie bez meritórneho prejednaní veci. Uznesením č. k. 17Co/52/2024-62 zo 16. januára 2025 odvolací súd nariadil súdu prvej inštancie vo veci rozhodnúť, nakoľko bol toho názoru, že rozhodnutie bolo v kompetencii súdov a nie v kompetencii správnych orgánov. V poradí druhým rozhodnutím č. k. 6C/61/2024-67 bolo meritórne rozhodnuté tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Toto uznesenie bolo prvým, na ktoré sa vzťahoval procesný postup podľa § 390 písm. a) CSP, na základe ktorého súd prvej inštancie meritórne vec rozhodol a toto uznesenie bolo v dôsledku podania odvolania navrhovateľmi meritórne prejednané aj odvolacím súdom, a to uznesením č. k. 17Co/15/2025-128 z 20. mája 2025, ktorým bolo uznesenie zrušené a vrátené na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie meritórne vo veci rozhodol uznesením č. k. 6C/61/2024-139 z 26. mája 2025, ktoré odvolací súd už nemohol zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, pretože malo ako v poradí druhé, meritórny charakter. Vzhľadom na uvedené nedošlo k porušeniu práva odporcu na spravodlivý súdny proces odvolacím súdom. To, že odporca bol stotožnený s prvým zrušeným rozhodnutím súdu prvej inštancie, nebolo pre účely odvolacieho prieskumu dôvodné, nakoľko uvedené uznesenie bolo odvolacím súdom zrušené. Odporcovi nič nebránilo, aby otázky civilnej ochrany podľa zákona č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva (ďalej len „zákon č. 42/1994 Z. z.“) riešil v rámci kompetencií na príslušných správnych orgánoch, avšak pokiaľ bolo predmetom konania neodkladné opatrenie, ktorého cieľom bola ochrana vlastníckeho práva, tak o takomto neodkladnom opatrení nemohol rozhodovať iný orgán, než súd.

2.2. K namietanému nedostatočne zistenému skutkovému stavu, k nevykonaniu dokazovania fyzickou ohliadkou miesta samého a k okolnosti, či sa na pozemku navrhovateľov nachádzajú stroje a zariadenia, príp. či sa vykonávajú geologické práce, nevyzval odporcu na vyjadrenie sa k tvrdeniam navrhovateľov v súvislosti s realizáciou záchranných prác. Odvolací súd skonštatoval, že povinnosťou súdu prvej inštancie v konaní o veci samej, nie však v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, je zistiť skutkový stav dôležitý pre posúdenie uplatneného nároku. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa dokazovanie nevykonáva pre krátkosť času v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní o veci samej. Okolnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa osvedčujú,

príčom nesmie existovať vážnejšia pochybnosť o potrebe úpravy pomerov neodkladným opatrením. Vzhľadom na rýchlosť konania, súd nemusí dbať na všetky formality pri osvedčovaní uplatneného nároku, tak ako pri riadnom procesnom dokazovaní. Osvedčená skutočnosť sa musí súdu, vzhľadom na všetky okolnosti, javiť ako nanajvýš pravdepodobná. Pre účely odvolacieho konania je potom rozhodujúci stav v čase vydania prvoinštančného uznesenia. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení ide o rozhodovanie súdu bez nutnosti vykonať dokazovanie, ako aj bez povinnosti zisťovať všetky konkrétne skutočnosti, ktoré je potrebné verifikovať pri vydávaní rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštalácie preto správne postupoval, pokiaľ na základe osvedčených skutočností, ktoré sa javili nanajvýš pravdepodobné a ktoré boli osvedčené navrhovateľmi, nariadil neodkladné opatrenie v súvislosti s vykonávaním geologických prác, výkopových prác, vrtacích prác, terénnych úprav a akýchkoľvek stavebných prác na pozemku navrhovateľa. Pokiaľ by k týmto prácam na pozemku navrhovateľov ďalej dochádzalo, mohol by pozemok navrhovateľov byť nenávratne poškodený. Bolo potrebné prihliadnuť na to, že v čase vydávania neodkladného opatrenia už neexistoval stav mimoriadnej situácie v obci, i napriek tomu navrhovatelia tvrdili, že k týmto prácam na ich pozemku dochádza. Reálne osvedčili existenciu týchto prác videozáznamom, ktorý predložili súdu, bez toho, aby bolo v priebehu konania jednoznačne zistené, že už takéto práce nielenže sa nerealizujú, ale ani v prípade vyhlásenia ďalšej mimoriadnej situácie na pozemku navrhovateľov, nehrozia. Uložením neodkladného opatrenia bolo možné objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa principiálne navrhovatelia domáhali, a to ochrany vlastníckeho práva, pričom účinky nariadeného neodkladného opatrenia neobmedzovali odporcu. Súd prvej inštalácie správne rozhodol, o uložení povinnosti navrhovateľom v konaní vo veci samej domáhať sa ochrany vlastníckeho práva odstránením strojov a zariadení, ktoré sa majú na ich pozemku nachádzať, a ktoré majú byť používané pri realizácii geologických, výkopových, vrtacích, terénnych prác alebo iných stavebných prác. Odvolací súd na záver skonštatoval, správne zistenie skutkového stavu. Vykonávanie navrhnutých dôkazov možno len v kontradiktórnom procese v konaní vo veci samej. Súd prvej inštalácie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k vyprataniu stavebných mechanizmov, strojov, prístrojov, zariadení a stavebného materiálu z pozemku navrhovateľov a vo vzťahu k zdržaniu sa vstupu na nehnuteľnosť zamietol. Zamietavý výrok návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bol výrokom, ktorý bol vydaný v prospech odporcu, preto odvolací súd odvolanie v tomto rozsahu odmietol, keďže bolo podané neoprávnenou osobou. Výhovujúci výrok, ako aj súvisiace výroky o povinnosti navrhovateľov podať žalobu vo veci samej ako vecne správny potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca (ďalej len „dovolateľ“), ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. a) a písm. f) CSP. Namietal, že súdy rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, a že odvolací súd mal podľa ustanovenia § 390 písm. a) CSP rozhodnúť sám, namiesto opätovného zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštalácie a vrátenia veci na ďalšie konanie. Podľa dovolateľa nebol na takýto postup zákonný podklad a išlo o účelové konanie v prospech navrhovateľov, smerujúce k nariadeniu neodkladného opatrenia počas mimoriadnej situácie. Súd prvej inštalácie uznesením č. k. 6C/61/2024-38 z 29. októbra 2024 konanie zastavil a vec postúpil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, keď dospel k záveru, že navrhovatelia sa domáhajú preskúmania zákonnosti vyhlásenia mimoriadnej situácie v obci Kolačkov, na čo súd nemá právomoc (§ 3 CSP a § 9 zákona č. 42/1994 Z. z.). Dovolateľ sa s týmto právnym názorom stotožnil a uviedol, že obec postupovala v súlade so zákonom č. 42/1994 Z. z. a nemohla niesť zodpovednosť za obmedzenie dodávok pitnej vody obyvateľom, vrátane navrhovateľov. Podľa jeho názoru sa navrhovatelia snažili prinútiť obec odkúpiť predmetné pozemky za neprimeranú cenu. Odvolací súd v uznesení č. k. 17Co/15/2025-128 z 20. mája 2025 uviedol, že podľa tvrdení navrhovateľov sa na ich pozemkoch mali aj po odvolaní mimoriadnej situácie nachádzať mechanizmy dovolateľa, čím malo dochádzať k ohrozeniu ich vlastníckeho práva. Tieto tvrdenia však vychádzali len z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľov, ale nezodpovedali skutočnosti. Súdy nevykonali ohliadku miesta, nevyzvali dovolateľa, ani príslušné orgány na vyjadrenie a nepreverili, či sa na pozemkoch nachádzajú stroje alebo či prebiehajú záchranné práce. Dovolateľ preto namietal, že odvolací súd neodôvodnene ovplyvnil rozhodovanie súdu prvej inštalácie. Ďalej poukázal na to, že neodkladné opatrenie je nevykonateľné, keďže v čase jeho vydania sa na pozemkoch navrhovateľov nevykonávali žiadne práce a nenachádzali sa

tam žiadne stroje. Predložil dokumentáciu obce o vyhlásení a odvolaní mimoriadnej situácie pre nedostatok pitnej vody, pričom zdôraznil, že nedostatok vody neznamená jej úplnú absenciu, ale aj zníženú výdatnosť a tlak. Z podkladov vyplýval výrazný pokles prítoku vody, čo viedlo k obmedzenému režimu dodávok v obci. Zároveň uviedol, že predložil čestné vyhlásenie vlastníka strojov o ukončení prác k 17. októbru 2024 a faktúru dodávateľa vystavenú dňa 18. novembra 2024, z ktorých vyplýva, že v čase vydania neodkladného opatrenia, ani rozhodovania odvolacieho súdu sa žiadne práce nevykonávali a mimoriadna situácia už bola odvolaná. Navrhol zrušiť uznesenie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania.

4. Navrhovatelia písomné vyjadrenie k dovolaniu nepredložili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

11. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia podľa ustanovenia § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené, pričom k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

12. Základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (R 19/2017).

13. Dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého bola podaná nadväzujúca žaloba (R 21/2018).

14. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania, pri splnení podmienok vyplývajúcich z § 325 ods. 1 CSP. Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (sp. zn. 8Cdo/83/2017).

15. V preskúmvanej veci bola navrhovateľom uložená povinnosť podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6C/67/2025. Z uvedeného dôvodu napadnuté rozhodnutie nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, ani nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, preto dovolanie proti uvedenému rozhodnutiu nie je procesne prípustné.

16. Nadväzujúc na uvedené preto dovolací súd dovolanie odmietol v súlade s § 447 písm. c) CSP, bez skúmania, či v konaní došlo k namietanej vade alebo nie.

17. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd v súlade s § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.